

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 016296 15 Кж
Бања Лука, 28.01.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Р.Г., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби његовог браниоца М.Р., адвоката из Бање Луке, изјављеној на пресуду Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 016296 15 К од 05.10.2015. године, у сједници вијећа одржаној дана 28.01.2016. године у присуству републичког тужиоца Бранка Митровића, оптуженог и браниоца, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Р.Г. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 016296 15 К од 05.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 016296 15 К од 05.10.2015. године оглашен је кривим оптужени Р.Г., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ) и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година, ослобођен трошкова кривичног поступка, а оштећени са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу.

Против ове пресуде благовремено је изјавио жалбу његов бранилац М.Р., адвокат из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног стања и повреде кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење или одреди одржавање претреса.

У одговору на жалбу окружни тужилац је предложио да се жалба одбије ако неоснована и побијана пресуда потврди.

На сједници другостепеног вијећа бранилац је изложио жалбу, остајући код њених навода и основа побијања пресуде, што је подржао и оптужени. Републички тужилац је изложио одговор на жалбу, остајући код навода и приједлога који су у њему садржани.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима, а цијенећи и наводе одговора на жалбу, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу жалбених навода нису нађене битне повреде одредаба кривичног поступка на које је жалба указала.

Одбијањем приједлога одбране да се изврши балистичко вјештачење првостепени суд није повриједио право на одбрану и тиме починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС). Ово из разлога јер је суд овалашћен да, сходно одредби члана 278. став 2. ЗКП РС, одбије извођење доказа који сматра као непотребан. Одбијање доказа је образложено јер је према мишљењу суда његово извођење непотребно, па се у овом случају то може разматрати само у оквиру испитивања чињеничног стања из ове пресуде, а не битних повреда. Ово је очигледно посљедица погрешног схватања жалбе како је то право увијек повријеђено ако нису или су неправилно примијењена правила поступка на штету оптуженог.

Супротно наводима жалбе изрека пресуде је потпуна, садржајна, јасна и разумљива, јер садржи све потребне елементе који се односе на сам животни догађај, реално описане радње оптуженог и његов психички однос према тим радњама и посљедици које чине обиљежја кривичног дјела. Уосталом жалба ово приговара без конкретизације из чега произилазе недостаци које она види у овако конципираној изреци побијане пресуде. С друге стране све то је у сагласност са доказима и разлозима које суд даје у образложењу пресуде, тако да није почињена ни битна повреда одредаба из тачке к) цитираног члана.

Жалба такође указује да је првостепени суд повриједио начело претпоставке невиности и *in dubio pro reo* из члана 3. став 2.; једнакости странака из члана 14. и слободне оцјене доказа из члана 15. и 295. став 2. ЗКП РС, а тиме да је починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС. Међутим, сви жалбени наводи у суштини се свode на критику утврђеног чињеничног стања, а што припада жалбеном основу побијања пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Принцип једнакости странака није нарушен када је суд одбио да изврши балистичко вјештачење по приједлогу одбране из разлога које је суд дао и које прихвата и овај суд. С друге стране одбрани је било омогућено да изводи доказе као што је то чинила и оптужба, па се не може стећи објективан утисак о неједнакости странака. Оцјена доказа извршена је у складу са законом, правилним излагањем њихове садржине, појединачне оцјене и оцјене у склопу укупне процесне грађе. Овакав приступ је законит и показује се као савјестан и темељит, тако да се супротне жалбене тврдње не могу прихватити, а према свему произилази да су жалбени наводи о указаној битној повреди без основа.

У сегменту чињеничног стања првостепени суд је све одлучне чињенице правилно и потпуно утврдио, тако да ни овај жалбени приговор није основан. Савјесном и детаљном анализом исказа свједока који имају сазнања о одлучним чињеницама утврђен је начин лишавања живота оштећеног Д.С. Искази свједока које првостепени суд прихвата као поуздане у потпуности расвјетљавају све околности и одлучне чињенице како је оштећени лишен живота, као и да је то учинио оптужени. О томе су у првостепеној пресуди дати детаљни разлози које у свему прихвата и овај суд, па жалиоца упућује на те разлоге.

Пошто није починио битну повреду, а чињенично стање је потпуно и правилно утврдио то је на такво чињенично стање правилно примијенио кривични закон и радње оптуженог правно квалификовао као кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СФРЈ и за то дјело га огласио кривим.

Овај суд је сходно одредби члана 322. ЗКП РС испитао одлуку о казни и нашао да су све олакшавајуће и отежавајуће околности правилно и потпуно утврђене, а потом у довољној мјери цијењене тако да је код оваквог стања ствари изречена казна затвора од шест година, која је том пресудом изречена оптуженом, по свему одговарајућа.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 327. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић